

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202484
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516202484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Barboru Korenecovou, advokátkou, so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému: N. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V., časť G. č. XXX, o zaplatenie 418,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/156/2016-37 zo dňa 24.01.2017 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1, § 101, § 112 Občianskeho zákonníka.
3. V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobou podanou súdu dňa 29.6.2016 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 418,24 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 418,24 eur od 25.5.2006 do zaplatenia a k náhrade trov konania.
4. Strany sporu uzatvorili dňa 20.3.2006 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca ako veriteľ mal žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť bezúčelový úver v hotovosti vo výške 331,94 eur (10 000 Sk) . Žalovaný sa zaviazal túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok 86,30 eur (2600 Sk), t.j. celkovú sumu 418,24 eur (12 600Sk) vrátiť v 2-mesačných splátkach od 20.4.2006. Žalovaný splátky riadne a včas nerealizoval preto žalobca pristúpil k zosplateniu a dňom 25.5.2006 sa stal splatným celý dlh.
5. Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/ 5/2007 mal súd preukázané, že žalobca dňa 5.8.2006 podal oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu žalovaným. Zo zápisnice o výsluchu obvineného (žalovaného) zo dňa 16.11.2006 mal súd preukázané, že úver zobral pre bratranca na zakúpenie auta, v čase kedy požiadal o úver nebol zamestnaný. Trestným rozkazom č.k. 1T/5/2007-103 zo dňa 19.1.2007 súd uznal žalovaného vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. Zák. a poškodeného - žalobcu s nárokom na náhradu škody odkázal na kovanie vo veciach občianskoprávných. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 1.2.2007. Žalovaný doposiaľ z dlhu nezaplatil nič, preto sa žalobca domáha svojho práva na súde.

6. V súdenom spore sa dňom 25.5.2006 (ako sám žalobca uvádza v žalobe) stali splatnými všetky splátky, teda uvedeným dňom sa mohol žalobca po prvý krát domáhať svojho práva. Dňa 25.8.2006 podal žalobca na žalovaného trestné oznámenie, dňa 8.11.2006 sa žalobca ako poškodený pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody a dňa 1.2.2007 bolo trestné konanie právoplatne skončené a žalobca bol právoplatne s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

7. Dňom 25.5.2006 sa stal splatný celý dlh žalovaného, nasledujúcim dňom sa žalobca mohol po prvý krát domáhať svojho práva, teda dňom 26.5.2006 začala plynúť premlčacia doba, ktorá vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu medzi stranami sporu by bez prerušenia uplynula 26.5.2009. V čase prebiehajúceho trestného konania však premlčacia doba v zmysle § 112 Obč. zák. neplynula. Súd za dobu v ktorej premlčanie neplynulo považoval dobu od podania trestného oznámenia t.j. od 25.8.2006 do právoplatného skončenia trestného konania t.j. do 1.2.2007, t.j. 5 mesiace a 7 dní, potom premlčacia doba uplynula o 5 mesiace a 7 dní neskôr, teda dňa 4.11.2009.

8. Žalobca doručil žalobu na súd dňa 29.6.2016, po viac ako 6,5 rokoch od uplynutia všeobecnej, trojročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

9. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uzavrel, že premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby na súd, teda pred 29.6.2016 a preto uplatnený nárok je premlčaný.

10. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

11. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že zmluva o úvere nepredstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy nestanovil maximálnu prípustnú výšku odplaty. Vo vzťahu k premlčaniu poukázal na ust. § 110, § 106 Občianskeho zákonníka. Uplatnený nárok nie je premlčaný, nakoľko okresný súd žalobcu trestným rozkazom zo dňa 19.01.2007 odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2007. Právo na náhradu škody sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. K udalosti došlo dňa 01.02.2007, nárok preto nie je premlčaný. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

14. V danom prípade žalobcom uplatnený nárok má svoj základ v zmluve o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 20.03.2006. V zmluve o úvere okrem údajov potrebných na identifikáciu žalovaného (meno a priezvisko, bydlisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu), iné údaje umožňujúce identifikovať žalovaného ako subjekt konajúci v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (obchodné meno, IČO, miesto podnikania, číslo živnostenského registra, iné oprávnenie ako živnostenský list) uvedené nie sú. Z pripojeného trestného rozkazu č.k. 1T/5/2007-103 zo dňa 19.01.2007 vyplynulo, že žalovaný bol v čase uzatvárania zmluvy o úvere evidovaný na ÚPSVaR G. U. ako uchádzač o zamestnanie. Za takejto situácie záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere v zmysle § 52 a nasl. OZ v spojení s § 23a zákona č. 643/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa má oporu vo vykonanom dokazovaní.

15. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné úverové podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký

počet spotrebiteľov. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo preukázané, aby úver poskytol žalovanému za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka, prípadne na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

16. Pri posudzovaní nárokov zo záväzkových vzťahov, jedným z ktorých je spotrebiteľ, z hľadiska včasnosti uplatnenia práva, platí úprava premlčania vyplývajúca z Občianskeho zákonníka. Uvedený záver vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 14. 02. 2013 v konaní sp. zn. 6Co/81/2012, v ktorom je vyslovený právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom je potrebné použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napríklad uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 z 19. 06. 2013 na základe ústavnej sťažnosti proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Prešove uviedol, že po preskúmaní rozsudku argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu.

17. Ustanovenie § 110 ods. 1 OZ ustanovuje pri právach priznaných právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu desaťročnú premlčaciu dobu. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že vo veci 1T/5/2007 Okresného súdu Stará Ľubovňa žiadne právo na náhradu škody žalobcovi priznané nebolo. Žalobca bol odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

18. Žalobca si nárok na náhradu škody, s ktorým bol odkázaný na občianskoprávne konanie uplatnil na súde prvej inštancie žalobou dňa 29.06.2007. Čo sa týka práva na náhradu škody toto podlieha premlčaniu. Je potrebné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že otázku premlčania nároku na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa § 106 Občianskeho zákonníka. K tomuto odvolací súd konštatuje, že pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia je vždy potrebné rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho vedomosti o škode a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte.

19. Žalobca ako poškodený sa dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá najneskôr dňa 01.02.2007, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 19.01.2007 č.k. 1T/5/2007. Žalobu na náhradu škody zo dňa 27.06.2016 podal na prvoinštančnom súde dňa 29.6.2016, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že právo žalobcu na náhradu škody je premlčané, s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa mu toto právo nebolo možné priznať.

21. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

23. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).